

Vereniging Oud - Scherpenzeel

In dit nummer:

<i>Van het Bestuur</i>	3
<i>Uitgaven Scherpenzeelse Cahiers te koop</i>	4
<i>Van de penningmeester</i>	5
<i>Correcties en aanvullingen</i>	5
<i>Avondwandeling 10 juni Lambalgen en De Slingers</i>	6
<i>Open Monumentendag</i>	7
<i>Geschiedenis van het voortgezet onderwijs in Scherpenzeel e.o.</i>	8
<i>"Noe eerst effe Proate !"</i>	19
<i>(her)Kent u deze personen?</i>	30
<i>Foto's van de Vakantiespeelweek</i>	31
<i>Nieuwe Aanwinsten</i>	Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.

De kopij voor het oktobernummer 2011 dient uiterlijk zaterdag
10 september a.s. te zijn ingeleverd bij de redactie.

Foto omslag dateert uit 1922.

Bovenop de dorsmolen v.l.n.r.: Johan v.d. Hee, Toon Harskamp, Jacob Westeneng, Johan Veldhuizen en Henk Westeneng.

Links vooraan op de foto (linkergroepje) v.l.n.r.: Ares, Jan Hartman, Mijntje van de Hee, Gijs Schut, Jan Harskamp, Janna v.d. Hee.

Rechtergroepje staand v.l.n.r.: Gert van Galen, Arie Jansen, Gijs v.d. Hee (bovenaan), Henk van Galen, Evert Lokhorst en Mevr. v.d. Hee.

Vooraan zittend : Jannigje v.d. Hee (links) en Mijntje van Galen.

(Zie in het verhaal "Noe eerst effe Proate!" op pag. 27)

VAN HET BESTUUR

De zomer is voor onze bestuursleden en de vrijwilligers een rustige periode. Het documentatiecentrum is vanaf 1 juni tot september gesloten, tenzij men een afspraak heeft gemaakt. Wij denken dat een rustperiode goed is. Wij zijn immers met diverse zaken intensief bezig geweest, onder anderen met het digitaliseren en verwerken van oude foto's en artikelen, inventariseren en ordenen van de bibliotheek en oude voorwerpen, uitwerken van genealogiën van Scherpenzeelse families, schrijven van artikelen over winkels en winkeliers uit het verleden, website uitbouwen en aanpassen, enz., enz.

Het is al weer drie jaar dat we de extra vertrekken in het Koetshuis in gebruik hebben. Wij zijn er nog steeds heel blij mee. Het functioneert goed.

Op 25 mei was onze vereniging vertegenwoordigd op de feestmarkt. Allerlei informatie over onze vereniging was verkrijgbaar, hetgeen van belang is voor onze leden maar vooral ook voor het werven van nieuwe leden.

Op 28 mei vond de jaarlijkse excursie plaats. Dit jaar naar het oosten van het land. 's Morgens werd er een bezoek gebracht aan het openluchtmuseum 'Erve Kots' in Lievelede. 's Middags werd de oude vestingstad Groenlo bezocht.

Op 10 juni wordt weer een wandeling georganiseerd. Elders in dit blad kunt u hierover meer lezen.

Op 10 september is het Open Monumentendag, waaraan onze vereniging haar medewerking zal verlenen. Ook hierover leest u elders in dit blad.

Op 18 oktober 2011 wordt de najaars-ledenbijeenkomst gehouden. Gast-spreker is de heer Bert Rietberg uit Ede. Laatstgenoemde is directeur van het Adviesbureau Grebbelinie. Hij heeft diverse boeken over de linie geschreven. Wellicht hebt u vernomen dat de Grebbelinie onlangs een Rijksmonument is geworden. Omdat Scherpenzeel hieraan grenst, denken we dat het voor u een interessant onderwerp zal zijn. Voorts zal onze plaatsgenoot Eric Jonker weer films uit de oude doos laten zien.

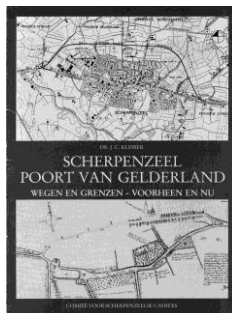
Noteer deze datum reeds in uw agenda!

Namens het bestuur wens ik u veel leesplezier.

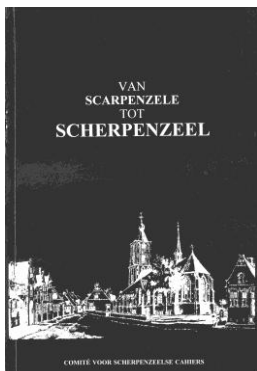
W. Schimmel, voorzitter.

UITGAVEN SCHERPENZEELSE CAHIERS TE KOOP

Onlangs hebben wij van het bestuur van de voormalige Stichting Comité voor Scherpenzeelse Cahiers de beschikking gekregen over een aantal zeer interessante boeken. Het betreft het boek *Scherpenzeel poort van Gelderland*, Dr. J.C.Klesser, 1996. Het handelt over “wegen en grenzen - voorheen en nu”, met diverse foto's en tekeningen.

Daarnaast het boek ‘*Van Scarpenzele tot Scherpenzeel*’, 1992. Met artikelen van diverse auteurs (zie hiernaast).

INHOUD

WOORD VOORAF	p. 5
<i>dr J.C.Klesser</i> HET GESLACHT VAN SCHERPENZEEL De eerste vijf generaties in Gelre, 1329-1526.	p. 9
<i>ir W.H.M.Nieuwenhuis</i> DE HOFSTEDE EN DE FAMILIE (VAN) GEITENBEEK	p. 43
<i>ing J.W. van Maren</i> SCHERPENZEEL IN OORLOGSTIJD (1481-1483) De Stichtse Burgeroorlog vanuit Scherpenzeels perspectief	p. 55
<i>H.M. van Woudenberg</i> JODEN IN SCHERPENZEEL	p. 73
<i>J.Dorrestijn</i> SCHOOLHOUDEN IN SCHERPENZEEL, 1600-1870	p. 105
<i>ir W.H.M.Nieuwenhuis</i> BEWONERS VAN "STICHTS SCHERPENZEEL" IN 1748	p. 133
<i>mr E.J.Wolleswinkel</i> ONKRUID VERGAAT NIET Het portret van Sophia Charlotte von Wartensleben, Vrouw van Scherpenzeel 1721-1772	p. 151
<i>J.Lagerweij</i> DE DRINKWATERVOORZIENING IN SCHERPENZEEL	p. 161
<i>dr G.Londo</i> DE BERMFLORA IN DE OMGEVING VAN SCHERPENZEEL	p. 169
<i>W. van Leuveren</i> SCHERPENZEEL 1996 Reportage in buitentekstfoto's.	

De vereniging biedt deze boeken te koop aan voor een prijs van € 10,00 per exemplaar, leden van de Vereniging Oud-Scherpenzeel betalen slechts € 5,00. De boeken zijn verkrijgbaar tijdens de open dagen en de openingstijden van het documentatiecentrum in het Koetshuis.

VAN DE PENNINGMEESTER

De betaling van de contributie door de leden is dit jaar zeer succesvol verlopen. Begin april had iedereen betaald, fantastisch. Ik wil alle leden dan ook een groot compliment maken voor deze snelle actie en u bedanken voor de goede medewerking. Dit bespaart portokosten, omdat er veel minder herinneringen verstuurd hoefden te worden. Ik ben dus een tevreden penningmeester.

We hebben de drukkosten voor ons verenigingsblad besproken met de drukker en hieruit is een positief resultaat gekomen.

Als bestuur willen we een goed beleid voeren en daartoe behoort ook kritisch zijn op onze uitgaven.

Henk Beulenkamp, penningmeester.

CORRECTIES EN AANVULLINGEN

Mevrouw Jolanda Groeneveld maakte ons erop attent dat de namen, genoemd bij de foto op pag. 40 van het decembernummer 2010, niet juist zijn. Het schaatsende duo (*foto beneden*) is namelijk de inmiddels overleden Jan van Ede samen met Ada Overeem.

Onze excuses voor de foutieve weergave.

AVONDWANDELING 10 JUNI LAMBALGEN EN DE SLINGERS

U wordt van harte uitgenodigd vrijdagavond 10 juni a.s. deel te nemen aan een interessante avondwandeling die om 19.00 uur van start gaat bij de Toeristische Opstap Plaats (TOP) aan de Nieuwstraat. Hiervandaan wandelen we over de Grebbelinie waar door Overheden wordt gewerkt aan het herstel van het verdedigingswerk de Post van Lambalgen. Tijdens de wandeling wordt u geïnformeerd over de verschillende fases van de werkzaamheden, de oorsprong van het verdedigingswerk en de situatie zoals die over enige tijd te bewonderen zal zijn. We verlaten de Grebbelinie en wandelen door het bij Landgoed Scherpenzeel behorende natuurgebied De Slingers, dat enkele jaren geleden is heringericht. De heer Govert Bos, beheerder van Landgoed Scherpenzeel, zal ons hierover vertellen. Vervolgens brengen we een bezoek aan de historische buitenplaats Lambalgen waar we gastvrij zullen worden ontvangen door de heer Patijn, die ons over de buitenplaats en het Landgoed zal informeren. Door het bos van Lambalgen waar nog bijzondere bomen in het Arboretum te zien zijn, lopen we naar de Grebbelinie en over dit historische verdedigingswerk terug naar de TOP. De lengte van de wandeling bedraagt ongeveer 5 kilometer.

U kunt zich als deelnemer aan de wandeling aanmelden bij:

Jaap Smit : Jacob.smit@tele2.nl telefoon: 2774995 of

Wim van den Berg: w.v.dberg@xs4all.nl telefoon: 2772183

Huis Lambalgen, ca. 1900.

OPEN MONUMENTENDAG

Zaterdag 10 september a.s. is weer de jaarlijkse Open Monumentendag (OMD). Het thema voor dit jaar is **'Nieuw gebruik, oud gebouw'**.

Dit keer is het de beurt aan Scherpenzeel om de OMD te organiseren. De gemeente, de Vereniging Oud-Scherpenzeel en De Breehoek hebben de handen in elkaar geslagen om een leuke dag samen te stellen.

Het programma voor die dag is:

09.30 uur:

Officiële start Open Monumentdag 2011.

11.00 – 16.00 uur (doorlopend):

Historische gebouwen - al dan niet met een nieuw gebruik - zijn opengesteld voor het publiek:

Huize Scherpenzeel,

Het Koetshuis,

De Grote Kerk,

Het 'Hoge Huis', Dorpsstraat 168,

Voormalig Wilhelmina Ziekenverpleging, Dorpsstraat 180,

13.30 – 17.00 uur (Locatie Kulturhus De Breehoek):

Kinderactiviteiten

en

Tussen Kunst en Kitsch: "Toen gemaakt nu veel waard?"

Wilt u weten of uw oude spullen waardevol zijn? Vandaag zijn er verschillende experts aanwezig die uw object kunnen taxeren. De volgende deskundigen kunt u raadplegen:

De heer C. Lucht

- Schilderijen en aquarellen.

De heer R. Eggersman

- Sierraden, goud en zilver.

De heer A. van Keulen

- Antiek.

De heer J. Huibers

- Glaswerk, meubels.

De heer A. Molendijk

- Oude boeken, handschriften en bijbels.

GESCHIEDENIS VAN HET VOORTGEZET ONDERWIJS IN SCHERPENZEEL E.O.

Al bestrijkt de geschiedenis van het voortgezet onderwijs in Scherpenzeel en Woudenberg een tijdvak van nog geen zeventig jaar, toch is het zeer de moeite waard hierop terug te blikken. Temeer daar bij velen van ons in hun jonge jaren hier in meerdere opzichten voor een belangrijk deel de basis voor hun verdere leven is gelegd. Met name het landbouwonderwijs en de ULO zijn hier manifest aanwezig geweest. Naast deze opleidingen was er tussen 1920 en 1939 ook een *Teekenschool* in Scherpenzeel, die in de avonduren opleidingen op het gebied van bouwvakken verzorgde.

Een kenner op het gebied van de historie van het plaatselijke voortgezet onderwijs is Rinus Verhoef (zie foto hiernaast). Op bestuurlijk niveau is hij zowel lokaal als nationaal nauw betrokken geweest bij de ontwikkelingen van het onderwijs. Rinus is in 1931 in Langerak geboren en ging als vanzelfsprekend na zijn landbouwopleiding op de boerderij van zijn vader werken, die hij later zelfstandig met zijn vrouw Janny voortzette. Vanwege zijn astmatische bronchitis moest hij

echter noodgedwongen zijn werk als agrariër beëindigen. Nadat Rinus zich had omgeschoold, ging hij in 1965 als boekhouder aan de slag bij de Nederlandse Christelijke Boeren- en Tuindersbond (CBTB) in Utrecht. Enkele jaren later, in 1969, krijgt hij een baan bij de Raiffeisenbank in Woudenberg en verhuist het gezin Verhoef naar Scherpenzeel. Kort daarna neemt Rinus plaats in het bestuur van de ULO in ons dorp dat bestond uit vertegenwoordigers van de christelijke scholen en landbouworganisaties. Het bleef niet bij deze ene bestuursfunctie, want door de jaren heen maakt Rinus Verhoef deel uit van diverse besturen van verschillende maatschappelijke organisaties en verenigingen waaronder de zwemvereniging Poseidon en de Stichting Ouderen Scherpenzeel (SOS). Landelijk heeft Rinus in de Besturenraad (de vereniging van christelijke onderwijsinstellingen) gezeten. Daarnaast was hij adviseur van het Welzijnsteam. Na zijn pensionering in 1990 bleef hij actief als bestuurslid van de Christelijk Scholengemeenschap Groen van Prinsterer in Barneveld waar de mavo uit Scherpenzeel op 1 januari 1997 in opgegaan is.

Landbouw- en landbouwhuishoudonderwijs in Nederland

Vanaf 1876 toen in Wageningen de Rijkslandbouwschool werd opgericht, ontstond er vanuit de landelijk overheid belangstelling voor het landbouwonderwijs. Dat gold overigens toen nog niet voor de boeren, die meenden het wel zonder de wetenschap te kunnen stellen. Boerenwijsheid en schoolse wijsheid waren tegenovergestelde begrippen. Een cursusje in de avonduren was wel goed voor de boerenzonen, maar dagonderwijs vond bijna geen enkele boer van belang.

Jhr. W.H. de Beaufortschool.

Pas toen landbouwwetenschappers ervoor zorgden dat opbrengsten op arme gronden verdubbelden, raakten veel boeren geïnteresseerd in landbouwonderwijs. Voordat het lager landbouwonderwijs in Nederland gestalte kreeg, waren er ook hier in de regio op middelbaar niveau landbouwwinterscholen. Het onderwijs op deze scholen was geconcentreerd in twee opeenvolgende jaren tijdens de wintermaanden, meestal in de avonduren. De eerste scholen op dit niveau werden opgericht in 1893. In 1910 telde ons land 9 landbouwwinterscholen, tien jaar later waren dat er al twintig. De minimum leeftijd voor deze scholen bedroeg 16 jaar, de leerlingen moesten (uitgebreid) lager onderwijs hebben gevolgd. Initiatiefnemers voor de landbouwwinterscholen en – cursussen waren vaak landbouworganisaties zoals het Utrechts Landbouw

Genootschap (U.L.G.). In 1921 werd in De Holevoet geschreven over de opening van de landbouwwintercursus die door Geldersche Maatschappij voor Landbouw was georganiseerd. Het aantal cursisten bedroeg 27, een Commissie van Toezicht bestaande uit de heren J.van Veldhuizen, W.van Ginkel en M.Blanken was aanwezig toen voorzitter burgemeester Royaards de leerkrachten De Leeuw en Van Schaik verwelkomde. Het gemeentebestuur stelde een verwarmd en verlicht schoollokaal beschikbaar. In Woudenberg werden eind jaren twintig al landbouwhuishoudcursussen voor meisjes gehouden die onder leiding stonden van de latere directeur van de landbouwschool, de heer Kruidhof. De organisatie was in handen van de Coöperatie Boerenleenbank, die lid was van het U.L.G. De wet op het lager onderwijs van 1857 stelde nog slechts 'kennis der natuur' als schoolvak verplicht, maar in de wet van 1878 werd het 'beginselen der landbouwkunde'. Aanvankelijk waren er geen vakleerkrachten. Onderwijzers werden geacht de kennis in hun vrije tijd op te doen. In 1919 werd het landbouwhuishoudonderwijs opgenomen in de Wet op het Nijverheidsonderwijs, deze vorm van onderwijs ressorteerde onder het ministerie van Onderwijs. In 1921 biedt de overheid onder voorwaarden verenigingen en organisaties de mogelijkheid in aanmerking te komen voor Rijkssubsidie als zij besluiten tot oprichting van een landbouwschool. De eerste lagere landbouwscholen werden vanaf die tijd geopend. De opleiding duurde vier jaar, de vakken waren algemeen vormend en praktijkgericht. Het eerste jaar moesten de leerlingen 10 uur per week naar school, de daarop volgende jaren was dat 5 uur per week. De laatste twee jaar werd 30 weken naar school gegaan, zodat voldoende ruimte overbleef voor het werk op de boerderij. De landbouwscholen waren succesvol: in 1935 waren er al 61 landbouwscholen met in totaal 869 leerlingen, in 1946 was het aantal scholen gegroeid tot 127 met bijna 12.000 leerlingen. In 1959 werd door van overheidswege doorgevoerde veranderingen een dalende lijn van het aantal leerlingen ingezet. De veranderingen kwamen er op neer dat meer dan de helft van de onderwijstijd moest worden besteed aan algemene kennisvorming. Een aantal leerlingen en/of hun ouders vonden dat maar tijdsverspilling. Dit bevorderde de opkomst van zogenoemde praktijkscholen die voor een groot aantal specialisaties werden opgezet. Daar werd kennisgemaakt met het echte agrarische werk.

*Leerlingen van de landbouwschool:
Staande vlnr.: Jaap van Asselt, een
leraar, Piet ter Maaten, Helmert van
Manen, Tijmen Apeldoorn.
Gehurkt: Gert van Loenen, Kees
Westeneng, Henk Bos.*

Aan het landbouwhuishoudonderwijs namen in 1930 ongeveer 6600 meisjes deel. Na de oorlog groeide deze opleiding gestaag door, zodat er in 1960 al bijna 25.000 leerlingen waren. Dit had mede te maken met het feit dat de landbouwhuishoudscholen goed inspeelden op de maatschappelijke veranderingen in ons land. Door de industrialisatie en verstedelijking leek het niet waarschijnlijk dat iedereen in de landbouw zou komen te werken, zodat de school een breed scala aan opleidingen voor verzorgende beroepen aanbood zoals kinderverzorgster, kokkin en inrichtingsassistente. Er was een sterke invloed van de boerenbonden op het landbouwhuishoudonderwijs. Dit had ongetwijfeld te maken met de gedachte dat via de vrouwen hele gezinnen konden worden beïnvloed.

In 1968 was het hele onderwijs georganiseerd volgens de richtlijnen van de Mammoetwet, ook het agrarisch onderwijs. Het werd ondergebracht bij het nieuwe beroepsonderwijs. Een beoogde samensmelting met voormalige ambachtsscholen heeft nauwelijks plaatsgevonden. Dat kwam natuurlijk ook omdat het landbouwonderwijs onder het ministerie van Landbouw viel en de ambachtsscholen niet. Veel landbouwscholen waren bovendien min of meer het eigendom van landbouworganisaties. Het aantal leerlingen bij het lager landbouwonderwijs daalde vanaf begin jaren zestig drastisch en dat had tot gevolg dat scholen moesten fuseren.

Landbouworganisaties namen noodgedwongen initiatieven om te komen tot scholengemeenschappen met daarin een afdeling voor lager landbouwonderwijs en ook middelbaar landbouwonderwijs. Hiermee kwam geleidelijk een eind aan de kleine op de praktijkgerichte landbouwscholen. Er ontstonden scholen die een brede lagere beroepsopleiding aanboden waarin naast het agrarisch onderwijs ook plaats was voor andere opleidingen en daarnaast kwamen er agrarische scholen die

zowel een lager als middelbaar agrarisch onderwijs onder hun dak hadden. In de jaren negentig kwamen er Agrarische Opleidingscentra (AOC's). Zij verzorgen tot op heden agrarische opleidingen op lager en middelbaar niveau.

Voortgezet onderwijs in Scherpenzeel en Woudenberg

Opening landbouwschool, 1932.

In deze regio hebben we maar liefst drie scholen gehad voor het voortgezet onderwijs die jaren hebben bestaan. In Scherpenzeel de in 1930 opgerichte Lagere Landbouwschool die oorspronkelijk op Woudenbergs grondgebied lag aan de Brinkkanterweg, in Woudenberg de Landbouwhuishoudschool, opgericht in 1937 en ook in Scherpenzeel de Chr.ULO, later Mavo die op 5 september 1961 is opgericht.

Misschien dat je kunt stellen dat het gezegde *opgaan, blinken en verzinken* hier van toepassing is. Maar dat neemt niet weg dat vanaf november 1930 tot 1 augustus 1994, ruim 63 jaar, uitstekend in een behoefte voor het voortgezet onderwijs is voorzien.

Bij het nakijken van de geschiedenis van het voortgezet onderwijs in onze regio ontdekte ik dat ik veel verder terug moet dan dat ik gedacht had. Namelijk naar het befaamde 'driemanschap' (zie foto beneden) te weten: Jhr.Willem H. de Beaufort van huize 't Stort in Maarn, Coen Samuel van

Beuningen van huize Anderstein in Maarsbergen en Karel Douma, directeur van de roomboterfabriek De Vooruitgang in Woudenberg.

Deze drie mensen, die vrijwel alle belangrijke bestuursfuncties van de Raiffeisenbank, Landbouworganisaties en waterschap bekleedden, wilden de kennis van de voornamelijk agrarische jeugd na de lagere school middels aanvankelijk avondschooling verder ontwikkelen. Dit gebeurde in de

lagere school te Maarsbergen en het landbouwonderricht werd gegeven door het hoofd van deze school, de heer E.Kruidhof. Mede of door het initiatief van de hiervoor genoemde heren heeft toen het Utrechts Landbouw Genootschap bij het ministerie van Landbouw (landbouwonderwijs viel toen niet onder de bevoegdheid van het ministerie van onderwijs) een aanvraag ingediend om te komen tot oprichting en instandhouding van een Lagere Landbouwschool te Woudenberg. Nadat de goedkeuring van het ministerie van Landbouw verkregen was, werd grond aangekocht van de van familie Royaards van Scherpenzeel, te weten de families van Citters en Tjeenk Willink. Als bijkomende erfdiensbaarheid werd overeengekomen dat de aangekochte grond aan de Brinkkanterweg altijd ten dienste van de landbouw gebruikt moest worden en dat 'nimmer een inrichting gevestigd mocht worden voor schenkerij van alcoholhoudende dranken'. De toenmalige Raiffeisenbank werd eigenaar van de grond en het te stichten schoolgebouw. De school met bijbehorende directeurswoning werd gebouwd door aannemersbedrijf G.Moesbergen uit Maarsbergen en G.Kramer uit Woudenberg verzorgde het glas- en schilderwerk. Voordat het schoolgebouw aan de Brinkkanterweg gereed was, is er lesgegeven in gebouw Eben-Haëzer in Woudenberg. Zo kon in november 1930 het Lager Voortgezet Landbouwonderwijs van start gaan en de reeds hiervoor genoemde meester E.Kruidhof werd de eerste directeur. De Jhr. W.H.de Beaufortschool aan de Brinkkanterweg werd in 1932 geopend. Kruidhof werd in 1936 opgevolgd door Koen van Laar die in 1960 met pensioen ging. Daarna is de heer Werner tot de opheffing van de landbouwschool directeur geweest. Het Utrechts Landbouw Genootschap en de afdeling

Woudenberg van het U.L.G. vormden het bestuur. Het ministerie van Landbouw in Den Haag stond garant voor de bekostiging en betaalde tevens de Raiffeisenbank een vergoeding voor de grond en het gebouw en zo kreeg de bank zijn investering weer terug. In 1945 waren er 28 leerlingen in de eerste klas, terwijl in 1949 zestig leerlingen deelnamen aan het examen, waarmee duidelijk wordt dat de school in een behoefte voorzag. De opleiding op de landbouwschool was vierjarig, gemiddeld één dag per week van september tot ongeveer half mei.

In de zomermaanden moesten de leerlingen natuurlijk thuis op de boerderij aan het werk.

Praktijkles.

*Leerlingen, bestuur en directeur Van Laar (midden 2e rij).
Op de achtergrond de directeurswoning aan de Stationsweg.*

In het begin van de jaren dertig van de vorige eeuw kwam uit het Utrechts Landbouw Genootschap het initiatief om in Woudenberg een Landbouwhuishoudschool te openen voor meisjes voornamelijk voor de ontwikkeling om later een goede boerin te worden, hierbij werd een bredere algemene ontwikkeling niet vergeten. De lijnen waren in die tijd nog kort en men had goede contacten bij het ministerie van Landbouw via

de landbouworganisaties. En zo ging enkele jaren later, in 1937 de Landbouwhuishoudschool van start in gebouw Eben-Haëzer te Woudenberg. De Landbouwschool zat inmiddels in zijn eigen gebouw aan de Brinkkanterweg. Dit gebouw was dus weer beschikbaar. Een landbouwhuishoudschool was destijds een 2-jarige opleiding compleet met een moestuin, zodat de meisjes zich konden bekwamen in het bijhouden van de moestuin voor later. Voor zover ik heb kunnen nagaan via informatie bij oud-leerlingen waren de eerste leerkrachten directrice juffrouw Pot, mejuffrouw Helleman (later directrice) en lerares juffrouw De Reus. In 1943 startte er een klas van ongeveer 40 leerlingen, zij kregen als gevolg van de oorlog heel weinig lessen. Van deze klas hebben er in 1945 maar 11 examen gedaan. Na 1945 is de Landbouwhuishoudschool naar een eigen gebouw gegaan aan het Koningin Julianaplein in Woudenberg met daarbij ook een moestuin. Naast het bestuur, gevormd door leden van het U.L.G. werden drie dames aangesteld als commissie van toezicht. De toenmalige Coöperatie Raiffeisenbank stelde drie kookboeken beschikbaar voor de drie beste examenkandidaten volgens de notulen van de bank in 1960. De vijftiger en begin zestiger jaren van de vorige eeuw waren heel goede jaren voor de beide scholen. Jaarlijks was er ruimvoldoende aanbod van nieuwe leerlingen.

De nieuwgebouwde landbouwhuishoudschool bestond uit 3 leslokalen te weten een volledig ingericht kooklokaal met keuken en een naai- was- en strijklokaal compleet met naaimachines en een leslokaal met een directiekamer en een personeelskamer. De landbouwschool werd uitgebreid met een groot technieklokaal voor les in onderhoud van landbouwmachines en tractoren en een melklokaal om de jonge boeren vertrouwd te maken met de in opkomst zijnde melkmachines. Eind jaren vijftig kwamen er besprekingen op gang tussen de besturen van drie Christelijke Lagere schoolverenigingen in Woudenberg, Scherpenzeel en Renswoude en de Christelijke Gelderse Boeren- en Tuindersbond om te komen tot de oprichting van een Christelijke Scholengemeenschap voor ULO en Lager Huishoud- en Nijverheids Onderwijs (LHNO).

In het voorlopige bestuur namen zitting: Ds Stelwagen voorzitter van de Christelijke schoolvereniging te Woudenberg; Ds Klootwijk die dezelfde functie in Scherpenzeel bekleedde; Ds Van Veen, 2^e voorzitter van de Chr.Schoolvereniging in Scherpenzeel; de heer B.Roest namens de Gereformeerde Gemeente in Scherpenzeel; Ds van de Peut, voorzitter

Christelijke schoolvereniging Renswoude en de heer Van 't Wout namens de Gereformeerde Kerk Renswoude. De CBTB heeft aan de Eikenlaan grond aangekocht om dit te realiseren. Het ministerie van Onderwijs torpedeert echter dit plan, omdat er in Woudenberg al een huishoudschool is. De drie genoemde schoolverenigingen gaan alleen verder met als resultaat dat op 5 september 1961 de Chr. Nationale ULO van start gaat met 72 leerlingen voor klas 1 en dertien leerlingen voor klas 2, terwijl er drie leerkrachten aan de school zijn verbonden: de heer F. Algra, directeur (*foto hiernaast*), W.J. de Heer en C.J. Mes.

De lessen worden gegeven in het verenigingsgebouw van de Gereformeerde Kerk aan de Molenweg. Niet lang daarna wordt een noodgebouw aan de Glashorst (naast de lagere school) in gebruik genomen. In 1967 wordt een nieuw schoolgebouw aan de Holevoetlaan betrokken. (*zie foto beneden*)

In tussentijd blijven de besprekingen tussen drie landbouworganisaties doorgaan om te komen tot een scholengemeenschap waarvan de LHNO-school te Woudenberg en de Landbouwschool te Scherpenzeel deel uit maken. In 1967 meldt de heer A.J. Berkhout, secretaris van de CBTB, dat de organisaties zover zijn en dat zij het bestuur van de ULO graag bij de

verdere ontwikkelingen willen betrekken, waarbij het ook mogelijk zou kunnen zijn dat in een later stadium nog een technische school toegevoegd zou kunnen worden. Het ULO-bestuur kiest niet voor een scholengemeenschap, maar wijst een gemeenschap van scholen waarbij elke school zelfstandig voortbestaat niet af. Het bestuur had de blik gericht op een Havo-top. Het ministerie van Onderwijs wijst dit echter onverbiddelijk af, en vanaf dit moment wordt de neergaande spiraal voor het voortgezet onderwijs ingezet. In verband met de terugloop van leerlingen ziet het U.L.G. zich in 1968 genoodzaakt het bestuur van de LHNO-school in Woudenberg over te dragen en de gemeenschap van scholen is een feit. De Gelderse CBTB ziet hierdoor af van het stichten van een LHNO-school in Scherpenzeel. Door het niet op tijd aansluiten bij de ontwikkelingen in het landbouwonderwijs, zoals Nijkerk en Barneveld dat gedaan hebben, gaat de landbouwschool hollend achteruit en is in mei 1968 verplicht zijn deuren te sluiten. De Mavo maakt een bloeiperiode mee en kampt daardoor met ruimtegebrek. In 1972 slaagt het bestuur er in om de voormalige landbouwschool aan te kopen voor f167.500,-. Het ministerie van Onderwijs had geen geld maar zal in de vorm van vergoeding voor het gebruik van het gebouw het bedrag in vijf jaar terugbetalen. Eind jaren zeventig, begin jaren 80 loopt het leerlingenaantal sterk terug en wordt er koortsachtig overlegd over een fusie met de LHNO te Woudenberg, echter zonder resultaat. Op 1 augustus 1984 sluit ook de LHNO-school in Woudenberg definitief zijn deuren en blijft alleen de ULO die inmiddels mavo heet nog over. Merkwaardig was dat een dag nadat bekend werd dat de LHNO moest sluiten een andere afdeling van het ministerie van Onderwijs toestemming gaf om het keukenlokaal te vernieuwen. Voor de Mavo breken betere tijden aan, in het schooljaar 1986-1987 zijn er ruim 280 leerlingen. In 1986 wordt op luisterrijke wijze het 25-jarig jubileum gevierd. Mede door de opkomst van het reformatorisch onderwijs in de regio loopt het leerlingenaantal terug naar ongeveer 200 leerlingen. In verband met de ontwikkelingen in het Mavo-onderwijs, de invoering van informatiekunde en het vak techniek, wordt nog een computerlokaal ingericht en een mooi technieklokaal gebouwd. Maar alle inspanningen ten spijt kan niet voorkomen worden dat het aantal leerlingen verder terugloopt, waardoor het onder de geldende wetgeving onmogelijk is om als categorale school verder voort te bestaan. Het bestuur wordt verplicht voor 1 september

1994 de school te sluiten of te fuseren met een andere school. Dit betekent in de praktijk het einde van een zelfstandig bestaan van Mavo-school De Proeftuin in Scherpenzeel. Gekozen wordt voor een fusie per 1 september 1994 met het Groen van Prinsterer College in Barneveld. Door deze fusie kan de Barneveldse school een mavo-opleiding aanbieden, die ze tot die tijd niet had. Het personeel van De Proeftuin is bovendien verzekerd van een baan. De Mavo in Scherpenzeel gaat verder als dependance van het Groen van Prinsterer College in Barneveld. Door uitbreiding van het aantal leerwegen blijkt het voortbestaan van een dependance in Scherpenzeel op den duur niet haalbaar en daalt het aantal leerlingen in Scherpenzeel tot onder het vereiste minimum voor een dependance. Dat betekent dat de Mavo in Scherpenzeel in de kerstvakantie van 1996 definitief dicht gaat, de leerlingen worden met ingang van januari 1997 per bus vervoerd naar Barneveld.

Rinus Verhoef,
Wim van den Berg.

Met dank aan Stichting Oud-Woudenberg voor het beschikbaar stellen van verschillende foto's.

*Leerlingen van de landbouwhuishoudschool, 1944.
Vlnr: Dirkje van Loenen, Gerrie de Lange, Gerrie van de Vlierd,*

JANNIE BLAAUWENDRAAD, ANNIE DU PREE, JANNY WOLSWINKEL. "NOE EERST EFFE PROATE !"

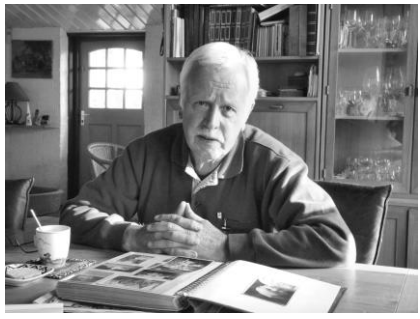

In de rubriek "Noe eerst effe Proate !" interviewt Piet Valkenburg jonge + oude, bekende + onbekende, kortom allerlei Scherpenzeelers, die iets leuks of interessants over Scherpenzeel te vertellen hebben.

In de rubriek "Noe eerst effe Proate !" interviewt Piet Valkenburg jonge + oude, bekende + onbekende, kortom allerlei Scherpenzeelers, die iets leuks of interessants over Scherpenzeel te vertellen hebben.

Net buiten Scherpenzeel aan de Broekerweg op een prachtige lokatie wonen Jan en Ockje Konijn op boerderij het 'Tweede Broek'. Door nota bene iemand uit Leusden werd ik op hen attent gemaakt. Jan Konijn, geen inwoner en niet geboren in Scherpenzeel en zelfs nooit gewerkt in Scherpenzeel. Maar misschien wel iemand die ons wat te vertellen heeft? Ik zocht hem op voor de 22^e aflevering van "Noe eerst effe Proate".

Jan Konijn (foto) aan het woord: "Inderdaad, ik ben niet geboren in Scherpenzeel. Ik ben geboren op 3 oktober 1939 aan de Vlieterweg in dat witte huis op de hoek met de Koepellaan en dat was in die tijd gemeente Woudenberg. Mijn vader was Jacobus Konijn en stond bekend als Ko Konijn de boomkweker. Hij is geboren op 9 mei 1901 in Zwammerdam, in de Tempelpolder.

Ja, hoe kwam mijn vader in Scherpenzeel terecht? Mijn grootouders hadden een bakkerij in de Tempelpolder en die hebben zij op een gegeven

moment verkocht. Mijn opa was namenlijk ooit eens met een vriend op de fiets door Scherpenzeel gekomen en toen heeft hij gedacht “daar wil ik wel wonen”. Zo gebeurde het ook en mijn grootouders kwamen in 1931 of 1932 dus naar Scherpenzeel.

Opa, ook een Jan Konijn, huurde hier een stuk land en hield daar kippen op. Met de eieren ging hij naar de markt om ze te verkopen en ik heb nog steeds een eierkist met ‘J.Konijn’ er op.

Opa werd echter vrij kort daarna ernstig ziek. Mijn vader Ko was toen al boomkweker in Reeuwijk en had in de winter van 1932 / 1933 niet zoveel te doen, dus kwam hij naar Scherpenzeel om de kippen van opa te verzorgen. Helaas is mijn opa Jan Konijn heel kort daarna in 1933 overleden. Tja en toen is mijn vader hier in Scherpenzeel blijven hangen. Hij nam het stuk grond van opa over, dat was gepacht en is daar met de boomkwekerij begonnen. Die boomkwekerij was daar, waar nu Plan Zuid is, eigenlijk precies op de plek waar nu de vijver is op de Vijverlaan.

Mijn oma heeft nog wel enige tijd in Scherpenzeel gewoond, ondermeer op de Vlieterweg en op de Oude Barneveldseweg, maar is toen weer terug gegaan naar Reeuwijk, naar haar oude plek. Zij woonde hier natuurlijk nog niet zo lang en had hier buiten mijn vader helemaal geen familie wonen.

Mijn vader Ko *(foto)* bleef dus in Scherpenzeel en was ook wel betrokken bij het verenigingsleven hier. Zo was hij onder andere lid van de muziekvereniging en lid van de zangvereniging Soli Deo Gloria *(zie foto onder dit artikel op blz. 28)*. Hij staat zo'n beetje op alle foto's van Soli

Deo Gloria en dat was volgens mij ook de plek waar hij mijn moeder heeft leren kennen, want ook zij was lid van de zangvereniging. Mijn moeder was Louise Bakker, een telg uit de Scherpenzeelse bakkersfamilie Bakker. Mijn moeder is geboren in ‘De Put’ op de Schreiheuvel op 20 februari 1909. Mijn ouders zijn begin 1939 getrouwd en zij kregen in totaal 5 kinderen. Ik was de oudste *(op foto hiernaast op de arm van zijn vader Ko)* en na mij kwamen er

4 dochters: Greet (1941), Olda (1944), Wieke na de oorlog in 1945 en de jongste, Jacqueline, in 1947. Geen van mijn zussen woont in Scherpenzeel, ze zijn allemaal uitgezworven. Ik ging zelf in Scherpenzeel naar school, naar de Glashorst.

Daarna heb ik de HBS in Veenendaal gevolgd, het tegenwoordige CLV. Na mijn diploma behaald te hebben, heb ik eerst een jaar bij mijn vader op de boomkwekerij gewerkt, maar daarna moest ik in militaire dienst, dat was toen nog verplicht. Na militaire dienst ben ik gaan werken bij een verzekeringsmaatschappij in Utrecht, de latere Amev die nog weer later Fortis werd. In die tijd heb ik wiskunde gestudeerd en na elf jaar bij de verzekeringsmaatschappij gewerkt te hebben, ben ik het onderwijs in gegaan. Ik werd docent aan mijn oude school, aan het CLV in Veenendaal. Ik heb daar 25 jaar lang gewerkt, eerst als wiskundedocent, daarna als docent *en* als decaan en vanaf 1981 ben ik daar tenslotte nog conrector/lokatieleider geweest.

Foto rechts: het gezin Konijn.

Zittend op de bank vlnr. Wieke, moeder Louise, Olda en vader Ko. Achter de bank Greet en Jan.

*Foto links, vlnr.:
Jan Jacqueline, Wieke,
Olda, Greet en vader
Ko.*

Mijn vrouw is Ockje de Graaff, zij is geboren op 28 november 1940 in Barneveld. Haar ouders waren eigenlijk import-Barnevelders, haar moeder kwam namelijk uit Amsterdam en haar vader uit Arnhem.

Wij hebben elkaar leren kennen in 1961 op Koninginnedag en kennen elkaar dit jaar dus precies 50 jaar! Hoe we elkaar hebben leren kennen is wel een apart verhaal. In 1961 was ik nog in militaire dienst. In april van dat jaar was ik met een groepje kameraden wezen stappen op oefening in Duitsland en veel te laat teruggekomen in het kamp. De straffen waren toen nog streng en dus kreeg ik twee weken arrest voor dit vergriep. Na drie dagen, op Koninginnedag 30 april 1961, kwam er echter een bewaker vertellen dat ik gratie had gekregen en dus kwam ik onverwacht thuis op die 30^e april. Mijn zus was thuis met haar vriendin, in de verwachting dat zij het rijk alleen hadden. Die vriendin was dus Ockje de Graaff! Wij trouwden in 1964 en kregen drie kinderen, allemaal zoons: Jacco, Berthold en Rubert. Ook zij houden de familietraditie hoog en zijn uitgevlogen naar onder andere Koog aan de Zaan, Zoetermeer en Den Haag. De jongste, Rubert, heeft zelfs tien jaar in het buitenland gewoond, waarvan vijf jaar in China en vijf jaar in Thailand. Nee, het klopt dat onze familie nooit erg honkvast is geweest. In kleinere dorpen zoals Scherpenzeel zie je vaak dat generatie op generatie in hetzelfde dorp blijft wonen, maar dat zie je in de familie Konijn niet echt terug! Ik ben eigenlijk de enige die hier is blijven hangen.

Na ons trouwen zijn we gaan wonen aan de Beatrixlaan waar we 19 jaar gewoond hebben. Op 8 januari 1981 veranderde dat opeens. Ik heb die datum precies onthouden. We hadden 's avonds een verjaardag in Veenendaal en onderweg zei mijn vrouw "Heb je die advertentie in de Scherpenzeelse Krant gezien? Er stond een boerderij hier in de buurt te koop". Ik wilde gelijk gaan kijken, maar het was toen al donker en dat had dus geen zin. Ik ging in ieder geval informeren bij het Schoutenhuis in Woudenberg, want de boerderij het '*Tweede Broek*' was eigendom van de nazaten van de familie Royaards, ik geloof van mevrouw Daniëls.

Ik was direct 'verkocht' en wij kochten deze boerderij dus in 1981. Het pand was toen al zo'n 100 jaar oud, want in de gevel bevindt zich een eerste steen met de vermelding '*11 juni 1883*' en de initialen '*H.A.M.v.A.v.W.*'. Dat staat voor een Van Asch van Wijck en dat was een jongen die toen drie of vier jaar oud was. Die jongen was een zoon uit een verbintenis van een Van Asch van Wijck en een Royaards. De familie was in 1883 eigenaar van deze boerderij en de

omgeving. Dat kun je trouwens nog steeds zien aan de luiken van de boerderij: blauw met wit.

Opmerking - PV: *Inderdaad blijkt uit onderzoek dat deze initialen staan voor: Hubert Alexander Maurits van Asch van Wijck (foto). Hij is geboren in Breda op 16 oktober 1879 en was een zoon van Jhr.Mr. Hendrik Maurits Jan van Asch van Wijck en Henriëtta Johanna Royaards. Deze Royaards was een dochter van Herman Royaards en Benudina Maria van Naamen, de toenmalige eigenaars en bewoners van Huize Scherpenzeel. Jonkheer Hubert Alexander Maurits van Asch van Wijck woonde later in Doorn, was in onze omgeving ook bekend als wethouder in Doorn, maar was ook veertien jaar lid van de Eerste Kamer voor de ARP.*

Jan Konijn vervolgt zijn verhaal: “Toen wij het ‘Tweede Broek’ kochten in februari 1981 was er nogal wat om op te knappen. Er was een enorm natte winter geweest en hier aan de overkant stond het land blank, de kelder stond onder water, kortom de boerderij deed zijn naam eer aan, Broek betekent namelijk ‘nat land’ ofwel moeras en dat leek er toen heel veel op. Samen met het aannemersbedrijf van Piet & Jan Osnabrugge zijn wij toen aan de slag gegaan om de oude boerderij om te vormen tot een leuke woning. De deel moest worden omgevormd tot een onderdeel van de woning en buiten stond een groot aantal schuren die moesten worden afgebroken.

De deel van de boerderij vóór de verbouwing.

Het klopt dat de naam ‘het Broek’ refereert aan ‘nat Land’. Mijn opa vertelde mij dat in zijn jeugd zij hier eikenhakhout gingen halen in de

zomer. In de rest van het jaar was er weinig te halen. Het land was gewoon te nat. Pas nadat het Valleikanaal werd aangelegd werd dat beter. Juist door die naam heb ik mij wel eens wat verder verdiept in de geschiedenis van deze omgeving. Op Internet (www.hisgis.nl – PV), vond ik bijvoorbeeld een kadasterkaart uit 1832 (foto beneden) van Woudenberg en daarop is de omgeving prima terug te zien.

Leuk is te zien dat veel sloten en weilanden nog precies hetzelfde zijn als toen. Ook opvallend was, dat er precies tegenover het *'Tweede Broek'* een weg liep naar een boerderij of een woning. Die boerderij lag in het gebied waar nu het Broekerbos is (zie pijl op foto boven). Zowel die weg als die boerderij bestaan niet meer en er is ook niets meer van terug te vinden. In 1832 was dat huis, zo weten we, eigendom van Dirk Woerdeman, die *'fabriekur'* was in Scherpenzeel. Deze Woerdeman was ook eigenaar van het *'Derde Broek'*.

In 1832 stond op de lokatie van het *'Tweede Broek'* dus een eerder pand. Dat klopt wel, want als ik in mijn tuin bezig ben, ongeveer een halve meter voor de gevel van het huidige pand, dan kom ik nog de fundering tegen van dat eerdere pand. In 1832 was dit pand eigendom van Otto Scheltus, burgemeester van Amersfoort. Ook kun je zien dat de Broekerweg in 1832 nog niet bestond. De Vlieterweg hield ergens op bij boerderij *'Het Vliet'* en ik weet nog vanuit mijn kindertijd dat er een pad liep vanaf *'Het Vliet'* en dan liep je via een slingerpad hier over het erf van het *'Tweede Broek'* zo in de richting van het *'Eerste Broek'* en Lambalgen. Ik ben als kind hier

misschien wel honderden keren over het erf gelopen, niet wetende dat ik hier ooit zou komen te wonen! Pas bij het *'Eerste Broek'* was er weer een weg, misschien in die tijd meer een karrenspoor over de Lambalgerbrug naar Lambalgen. Lambalgen was in 1832 eigendom van Jonkheer Joan Wilhelm Gülcher en het *'Eerste Broek'* was eigendom van "de erven van Jan Dirkse van de Lagemaat". Wat heel aardig is, omdat er ook nu weer een Van de Lagemaat woont, Jan van de Lagemaat. Toen hij daar kwam wonen heb ik hem nog een uittreksel van deze kadasterkaart gegeven.

De naam *'Het Broek'* moet wel verwijzen naar een oude ontstaansgeschiedenis. In vroeger tijden werden de boerderijen namenlijk vernoemd naar kenmerken in het land. De bijvoeging *'laar'* (Rumelaar, Donkelaar) verwees bijvoorbeeld naar een open plek in het bos".

Bakhuisje op het 'Tweede Broek'

Opmerking PV i.s.m. Henk van Woudenberg: *Onderzoek leert ons dat het 'Tweede Broek' vermoedelijk dateert uit de 15^e eeuw of misschien al wel eerder. Al in het jaar 1510 komt de naam 'Het Broeck' voor, maar ook dan al wordt er gesproken over 'Die Twee Broecken'. Bestond er toen al een boerderij het 'Tweede Broeck'? Het blijft lang onduidelijk of er inderdaad sprake is van meerdere bebouwingen op het Broeck. In 1571 vindt de jaarlijkse verkoop van de tienden plaats en dan wordt er gesproken over het 'Tweede Block van den Broucke' met als toevoeging: 'daer Jan Meusz op woent'. Dus toen was Het Tweede Broek er al. De reden dat het Broeck bij het Oudschildgeld als één boerderij werd genoemd met twee eigenaren is waarschijnlijk omdat de eigenaar maar één keer schildgeld (belasting) wilde betalen en als het goed gesplitst in de boeken zou staan, dan moest er twee keer betaald worden. Het Tweede Broek was dus in 1571 al een boerderij(tje). Waarschijnlijk zal het niet zo heel veel voorgesteld hebben. Het land was drassig, moerassig en bracht waarschijnlijk alleen in de zomermaanden wat gras en hooi op. In latere jaren is er iets meer bekend over het Tweede Broek. In 1686 bestaat het Tweede Broek uit 4 morgen land en de eigenaar is de weduwe van Dirk Helmertsz. Op dat moment is de gebruiker (pachter) Theunis Jansz Visch. Deze Theunis Visch is afkomstig van Van Ginckel (Veenendaal) en getrouwd met Trijntje Geurtsz van Langelaer, van 't Broeck. Zij is weer een dochter van Geurt Cornelissen van Langelaer, soone van 't Vliedt, en Aeltjen Rijcx. Deze Aeltjen was een dochter van van Rijck Aelbertsz (van Schaick) en Gerritje Jans en deze Rijck Aelbertsz word eerder vermeld als huurder van het Tweede Broek onder Woudenberg. De eerder genoemde weduwe van Dirk Helmerts was trouwens Evertje Huijberts, een dochter van Huijbert Evertsz, die getrouwd was met Dirk Helmertsz v. Overeem. Deze Dirk Helmertsz van Overeem was een zoon van Helmert Franz van Overeem, landbouwer op Rumelaar en Gijsbertje van Triest, dochter van Frans van Triest, schout van Woudenberg en Jannetje Frans.*

Jan Konijn vervolgt zijn verhaal: "Terwijl het 'Eerste Broek' in de Tweede Wereldoorlog in de brand werd gestoken ten behoeve van een vrij schootsveld, ontsprong het 'Tweede Broek' deze dans. Precies voor de boerderij langs bevond zich toen namelijk een tankval en tussen de tankval en de Lunterse Beek moest alles weg. Je kunt in het landschap nog precies zien waar die tankval heeft gelopen, bijvoorbeeld aan de hand van de leeftijd van de bomen.

Vóór ons woonde hier de familie Jagtenberg. Zij hadden dit nog echt in gebruik als boerderij. Het was een pachtboerderij en de boer, de heer Jagtenberg zelf, was kort voor 1981 op tragische wijze om het leven

gekomen door een ongeval met een tractor. Ik weet niet hoe lang de familie Jagtenberg hier gewoond heeft, maar daarvóór woonde de familie Van de Hee hier en volgens mij heeft die er heel lang gewoond. Er is nog een foto uit omstr. 1922 waarop deze familie Van de Hee te zien is (*zie foto omslag*). Als ik het goed heb, was Jagtenberg eerst als boerenknecht werkzaam op de boerderij bij Van de Hee en is hij getrouwd met een dochter.

Naast mijn werk op het CLV in Veenendaal heb ik hier naast de boerderij nog een poosje een boomkwekerij gehad, niet zo heel groot maar wel bedrijfsmatig. Als docent heb je natuurlijk het voordeel dat je aan het einde van de middag toch wel op tijd thuis bent en met name in de zomer heb je dan nog voldoende licht om wat ander werk te doen. De boomkwekerij heb ik van de hand gedaan toen ikzelf met de VUT ging. Momenteel heb ik nog voldoende te doen zo rond het huis en inderdaad, ik woon hier prachtig samen met mijn vrouw en ik wil dus als het even kan niet meer weg!”

Jan Konijn op het achtererf van zijn boerderij.

Zangver. Soli Deo Gloria.

- 1 Osnabrugge
- 2 **Ko Konijn**
- 3 Valkenburg
- 4 Chris Middeldorp
- 5 Frans van Rossum
- 6 V.d. Peppel
- 7 Gerard Bakker
- 8 Rijk van Ginkel
- 9 Gerrit Steinmann
- 10 Mietje Budding
- 11 Alie v.d. Ham
- 12 Ton v.d. Pol
- 13 Fie Middeldorp
- 14 Anne van Ginkel
- 15 onbekend
- 16 onbekend
- 17 Adrie Blanken
- 18 Aartje Vos
- 19 Jo Steinmann-Kaat
- 20 Alie Bakker
- 21 Judith Daatselaar

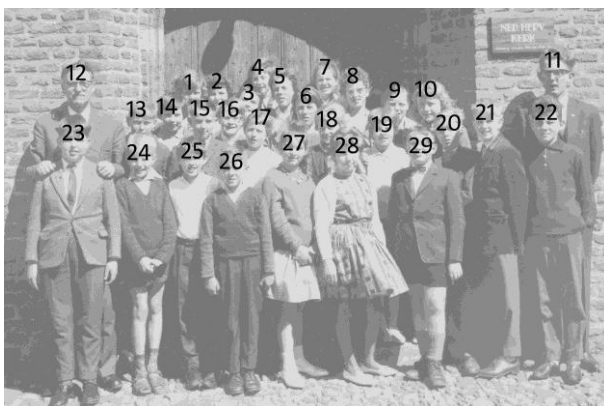

- 22 **Louise Konijn-Bakker**
- 23 Jan Weenink
- 24 Dina van Schaik
- 25 onbekend
- 26 Aartje Osnabrugge
- 27 Rein v.d. Pol
- 28 Ger Steinmann
- 29 Wagensveld
- 30 Mientje Vos
- 31 van Brugge
- 32 Alie van Raay
- 33 Molleman

(HER)KENT U DEZE PERSONEN?

Bovenstaande foto dateert van ong. eind jaren vijftig van de vorige eeuw. Het zijn zondagsschoolmeester Brand Valkenburg (12) en Cozijnsen (11) met een groep zondagsschoolkinderen. Wanneer u één of meer van de kinderen herkent kunt u de naam en het corresponderende nummer doorgeven aan één van de bestuursleden of aan de redactie, graag met vermelding van **zondagsschool**.

FOTO'S VAN DE VAKANTIESPEELWEEK

Bij een Historische Vereniging verwacht u misschien altijd foto's te zien van lang geleden en met oude mensen erop afgebeeld. Dat is natuurlijk niet zo: de Jongerenorganisatie voor de Speelweek is in de loop der jaren altijd erg actief geweest in Scherpenzeel en in onze fotocollectie troffen we dan ook een heel aardige reeks uit 1979 t/m 1984 aan met foto's van dit spektakel dat in de zomervakanties werd georganiseerd.

Op de foto's zien we kinderen die nu allemaal zo rond de 30 jaar oud moeten zijn. Namen hebben we echter niet. Herkent u uzelf, uw kind of kleinkind? We willen het graag weten. Natuurlijk krijgt op verzoek een (digitale) kopie van de foto toegezonden.

Reacties graag via pietvalk@live.nl of via één van de andere bestuursleden.

Piet Valkenburg

sch 05310 (1979-08-07)

sch 05306 (1979-08-12)

✂-----✂-----✂-----✂-----✂

Ondergetekende, Dhr/ Mevr.: _____

Straat en huisnummer: _____

Postcode + woonplaats: _____

E-mailadres: _____

geeft zich op als lid van de Vereniging "Oud-Scherpenzeel" tegen
een contributie van € 15,00 per jaar.

Handtekening: _____